

לבیب غسان حبيب - مكتب محاماة
LABIB G. HABIB – LAW OFFICE
לביב ג' חביב - משרד עורכי - דיין

LABIB G. HABIB, Adv.
ANAN M. ODEH, Adv.

לביב ג. חביב, עו"ד
ענאן מ. עודה, עו"ד

Jerusalem 97300, Beit Hanina, POB 21225 21225 ת.ד. 9, בית חנינא

Telfax. 02-6263212 Mobile: 0524404477

E. mail: habiblabib@hotmail.com

ירושלים, 18 באוקטובר 2016

לכבי
סגן רננה קרויזר
קצינת פניות הציבור
לשכת אלוף פיקוד מרכז

א.ג.נ.,

הנדון: השגה נגד צו סגירת העסק שבבעלות מר י אבו סביח – אלראם

מוגשת בזאת השגה נגד צו הסגירה שבנדון, אשר נמסר ביום 11.10.16, ואשר מחייב את סגירת העסק למשך חודשיים.

העסק נשוא הצו:

1. העסק נשוא הצו הינו חנות ממתקים שבבעלות של מרשי, מר י אבו סביח, בן 78, תושב ירושלים.

2. עסק זה הינו עסק זעיר וצנוע, שבבעלותו ובניהולו של מרשי שבנדון. מרשי, שהוא פנסיונר, עובד בחנות לבדו, מתפרנס מהפעלתה, ומעביר בה את זמנו. העסק נפתח בדרך כלל משעות הצהריים. בימי השגרה העסק מכניס הכנסה צנועה. העסק עובד באופן ממשי יותר בחגים ובעיקר בחג אלפיטר בו נהוג למכור ממתקים. כאמור מרשי עובד בו לבדו, ורק בחגים, לעיתים רחוקות, נזקק מרשי לעזרת בניו.

הצו מבוסס על נתונים מוטעים:

3. מפקד האזור הסתמך על נתונים מוטעים לצורך הוצאת הצו. בשל כך דיין הצו להתבטל.

זהות הבעלים:

4. העסק אינו בבעלות בנו המנוח של מרשי, כפי שצויין בצו. העסק בבעלותו ובניהולו של מרשי. מרשי הוא הבעלים של המבנה, הוא בעל הרישיון להפעלת החנות, והוא אשר עובד בחנות בפועל לבדו. בנו מסבאת, נהג לעבוד בעבודות אחרות.

5. קביעתכם זו בדבר זהות הבעלים של החנות, היא על כן שגויה, ולא ברור על מה נסמכה.

הקשר בין ההכנה לפיגוע לבין החנות:

6. ניסיונכם לקשר בין חנות מרשי לבין ההכנות שביצע בנו של מרשי להוצאת הפיגוע כביכול, כאמור במכתבכם מיום 13.10.16, תמוה ושגוי.

7. חשוב להקדים ולציין כי למשפחה לא נמסרו ראיות כלשהן לעניין הוכחת מעורבות בנם בביצוע הפיגוע. גם גופת בנם לא נמסרה לידם.

8. טענתכם לפיה בנו של מרשי צילם את "צוואתו" בחנות לקראת ביצוע הפיגוע, מופרכת. ככל שנוכל לקלוע לכוונתכם, "הצוואה" הנטענת שפורסמה בכלי התקשורת כפי שצינתם, היא ראיון טלוויזיוני שניתן חודשים רבים לפני הפיגוע, ואין לה כל קשר לפיגוע. מדובר בראיון שעסק בנושאים פוליטיים, בו מצויינות עמדותיו הפוליטיות הידועות של הבן מצבאח נגד הכיבוש ונגד הרצון, המוצהר תדירות של גופים ובעלי שררה ופרטים בישראל, לפגוע במסגד אלאקצא.

9. גם הטענה כי ראיון זה צולם בחנות מרשי, אף שאין בכך כל עילה להוצאת הצו, אין לה על מה לסמוך, ולא ברור מי ערך את "ההשוואה הפשוטה" כאמור במכתב הני"ל, ועל מה הוא נסמך. אולם ברור כי קביעות "פשוטות" אחרות עליהן נסמך הצו התבררו כמופרכות.

כרזות והתקהלות בסביבת החנות:

10. באשר לתמונות מסגד אלאקצא, כמצויין בסעיף 7 למכתבכם הני"ל, אמונתו הדתית של מרשי וסמליה היא לא עניינו של מפקד האזור. היא לא יכולה להוות עילה לסגירת החנות ולפגיעה במרשי. לא ברור כיצד דברים אלה שימשו אותכם בהחלטתכם, ובאיזה זכות ניתן לפגוע במרשי על בסיס סמלי אמונתו הדתית. שיקול זה הינו שיקול זר ופסול, שהופך את ההחלטה בדבר הוצאת הצו לבטלה.

11. באשר לדגלים שנתלו כביכול לטענתכם מחוץ לחנות, הרי אלה לא נתלו על ידי מרשי ולא לפי בקשתו או הסכמתו. בעניין זה, חשוב לציין כי מיד אחרי היוודע המקרה, ובעקבות הגעת כוחות צבא לאזור החנות, ופריצת דלת החנות ומעצר מרשי, התקהל בסביבת החנות קהל גדול של עוברי אורח ותושבי המקום. לא ניתן להעניש את מרשי בגין מעשיהם של אחרים.

12. עם הגעת כוחות הצבא אל החנות סמוך לאחר קרות הפיגוע, החנות היתה נעולה וריקה. החיילים פרצו אליה בכוח לאחר ששברו את הדלתות. באותה עת ממש נעצר מרשי ונלקח למגרש הרוסים. הכוח ששבר את הדלתות הותיר את החנות פתוחה.

13. על כן, אם אכן "נכנסו אנשים לחנות ועשו שימוש בדברי המתיקה" כטענתכם, הרי היה זה אך בשל התנהגות החיילים ושבירת הדלתות ללא כל צורך, והותרת החנות פרוצה, בעוד מרשי מצוי במעצר. לא יעלה על הדעת כי נימוק זה ישמשכם להוצאת צו הסגירה.

חוסר סמכות:

14. לפי לשונו ורוחו ומטרתו של הסעיף שמכוחו הוצא הצו, אין כל מקום לעשות בו שימוש במקרה זה. הסעיף נועד לנסיבות אחרות בהן ניתן להפעיל את הסמכות כאשר קיימת סכנה אמיתית וודאית לשלום הציבור כתוצאה ממעשים המתבצעים במקום.
15. סגירת החנות מהווה פגיעה בפרנסת מרשי ובזכותו לחופש העיסוק, החוסה תחת חוק יסוד: חופש העיסוק. פגיעה שכזו חייבת לעמוד בתנאי פסקת ההגבלה שבחוק היסוד. על פניו ברור כי היא אינה עומדת באף תנאי שכזה.
16. נראה כי במקרה זה, רק שיקולים זרים עמדו בבסיס החלטה לסגור את החנות. הרצון לנקום במרשי ובמשפחתו, שהיווה את הסיבה האמיתית לצו, לא יכול להוות בסיס חוקי להוצאתו.
17. הניסיון להרחיב את הפגיעה במשפחת חשודים בביצוע פיגועים, ולהפוך אותה לליגיטימית, הוא ניסיון בלתי חוקי ובלתי ליגיטימי, ואף מסוכן, ששכרו עלול לצאת בהפסדו.

חוסר מידתיות:

18. בכל מקרה, מרשי יטען כי כל הטענות המנויות במכתבכם כנימוק להוצאת הצו לא מצדיקות נקיטת צעד דרסטי זה של סגירת החנות, המהווה פגיעה בלתי מידתית במרשי, בפרנסתו ברכושו ובכבודו.
19. לאור כל האמור לעיל, יש מקום לביטול הצו. בכל מקרה, ולאור העובדה כי החנות נסגרה לפני מתן זכות שימוע, ראוי בשלב זה להקפיא את הצו לאלתר, עד לביטול העובדות לאשורן. אין לקבל מצב בו בזמן שמרשי פועל להוכחת טענותיו, יישאר העסק של מרשי סגור ומושבת והפגיעה בו תימשך בעוד מפקד האזור שוקל את הטענות שבהשגה.

בכבוד רב,
לכיב תכיב, שייד